

KONWENCJA
MIĘDZY RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM ARABII SAUDYJSKIEJ
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Arabii Saudyjskiej, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

Uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, bez względu na sposób ich pobierania.
2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu, albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od wzrostu wartości majątku.
3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:
 - a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych;zwane dalej "podatkiem polskim";
 - b) w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej:
 - i) Zakat;
 - ii) podatek dochodowy, włącznie z podatkiem od działalności inwestycyjnej w gaz ziemny (natural gas investment tax);zwane dalej "podatkiem saudyjskim".
4. Postanowienia niniejszej Konwencji mają także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą nakładane przez Umawiające się Państwa po dacie podpisania niniejszej Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;
 - b) określenie „Królestwo Arabii Saudyjskiej” oznacza terytorium Królestwa Arabii Saudyjskiej oraz każdy rejon poza wodami terytorialnymi, w którym Królestwo Arabii Saudyjskiej wykonuje suwerenne i jurysdykcyjne prawa odnoszące się do zasobów naturalnych wód, dna morskiego i jego podglebia, na podstawie swojego ustawodawstwa i zgodnie z prawem międzynarodowym;
 - c) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Polskę lub Królestwo Arabii Saudyjskiej;
 - d) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
 - e) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
 - f) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie "obywatel" oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą narodowość lub obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
 - i) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - i) w przypadku Polski: Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

ii) w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej: Ministerstwo Finansów, reprezentowane przez Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce utworzenia, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz każdą jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

- a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Umawiającym się Państwie osoba posiada ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeśli osoba ta jest obywatelem obu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) siedzibę zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat;
 - f) każde miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Określenie "zakład" obejmuje także:
 - a) plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne, lub czynności nadzorcze związane z wymienionymi wyżej, jednakże tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż sześć miesięcy;
 - b) świadczenie usług przez przedsiębiorstwo, włącznie z usługami doradczymi, poprzez pracowników lub inny personel zatrudniony przez przedsiębiorstwo do tego celu, jednakże tylko wówczas, gdy takie czynności (związane z tym samym lub powiązany projekt) w Umawiającym się Państwie trwają łącznie dłużej niż sześć miesięcy w każdym dwunastomiesięcznym okresie.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:
 - a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania lub wystawiania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
 - f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w punktach a) do e), pod

warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 - działa w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, jeżeli taka osoba:

- a) posiada, oraz zwyczajowo wykonuje w tym Państwie, pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 niniejszego artykułu, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu, lub
- b) nie posiada takiego pełnomocnictwa, jednakże zwyczajowo utrzymuje w pierwszym wymienionym Państwie zapas dóbr lub towarów, które to dobra lub towary regularnie dostarcza w imieniu przedsiębiorstwa.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym drugim Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji, złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.
3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego używania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność gospodarczą w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz działalności gospodarczej tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej. Jednakże nie dopuszcza się takich odliczeń w stosunku do kwot wypłaconych (inaczej niż w celu zwrotu rzeczywistych wydatków) przez zakład na rzecz centrali przedsiębiorstwa lub jakiegokolwiek z jego innych biur w formie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za użytkowanie patentów lub innych praw albo w formie prowizji za wykonanie specjalnych usług lub za zarządzanie, albo - z wyłączeniem instytucji bankowych - z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych zakładowi. Podobnie nie będą brane pod uwagę przy ustalaniu zysków zakładu kwoty, którymi (inaczej niż w celu zwrotu rzeczywistych wydatków) zakład obciąża centralę przedsiębiorstwa lub którekolwiek z jego innych biur w formie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za użytkowanie patentów lub innych praw albo w formie prowizji za wykonywanie specjalnych usług lub za zarządzanie, albo - z wyłączeniem instytucji bankowych - z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych zarządowi przedsiębiorstwa lub jakimkolwiek z jego biur.
4. Określenie „zyski przedsiębiorstwa” obejmuje, jednakże się do nich nie ogranicza, dochody uzyskane przez przedsiębiorstwo z działalności produkcyjnej, handlowej, bankowej, ubezpieczeniowej, z prowadzenia transportu krajowego, świadczenia usług. Niniejsze określenie nie obejmuje świadczenia przez osoby fizyczne usług zarówno w ramach pracy najemnej, jak też wykonywania wolnego zawodu.
5. Jeżeli zyski obejmują dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MORSKI I LOTNICZY

1. Zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych” obejmuje:
 - i) zyski osiągnięte z czarteru (na określony czas lub na określonej trasie) statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym;
 - ii) zyski osiągnięte z dzierżawy, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym;
 - iii) zyski z używania lub dzierżawy kontenerów i wyposażenia związanego z kontenerami, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, związane z zyskami osiąganymi z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych.
3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej znajduje się na pokładzie statku, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.
4. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojema przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek tak wymierzony nie może przekroczyć 5 procent kwoty dywidendy brutto. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób stosowania tych ograniczeń. Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji), akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji górniczych, akcji założycieli lub innych praw do udziału w zyskach, za wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z udziałów (akcji).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonych w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydziałonych zysków spółki podatkiem od niewydziałonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydziałone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

DOCHÓD Z WIERZYTELNOŚCI

1. Dochody z wierzytelności, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dochody z wierzytelności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dochodów z wierzytelności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych dochodów z wierzytelności. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób stosowania tych ograniczeń.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu, dochody z wierzytelności powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która jest uprawniona do tych dochodów, podlega opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli taki dochód:

- a) jest wypłacany przez Rząd Umawiającego się Państwa, jego jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych; lub
- b) jest wypłacany na rzecz Rządu drugiego Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władz lokalnych; lub
- c) jest wypłacany na rzecz banku centralnego drugiego Umawiającego się Państwa lub osoby prawnej (włącznie z instytucjami finansowymi), która jest kontrolowana lub której właścicielem jest to Państwo, jego jednostka polityczna lub terytorialna lub organy władz lokalnych.

4. Określenie „dochody z wierzytelności” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiąganych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za dochody z wierzytelności w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dochodu z wierzytelności, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstaje dochód z wierzytelności, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są dochody, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką.

W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.

6. Uważa się, że dochód z wierzytelności powstaje w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca taki dochód, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego jest wypłacany dochód z wierzytelności i zapłata tego dochodu z wierzytelności jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że dochód taki powstaje w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą dochód z wierzytelności a osobą do niego uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota wypłaconych dochodów z wierzytelności związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy osobą wypłacającą a osobą uprawnioną bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty należności licencyjnych brutto. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób stosowania tych ograniczeń.
3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich, włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radiu lub telewizji, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za korzystanie lub prawo do korzystania z urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.
5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład lub stała placówka jest położona.
6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a osobą do nich uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i osoba uprawniona uzgodniłyby

bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 niniejszej Konwencji i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności akcji, lub innych porównywalnych praw, których więcej niż 50% wartości składa się bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
5. Zyski z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) innych, niż określone w ustępie 4 niniejszego artykułu, reprezentujących 10% bądź większy udział w spółce, która ma siedzibę w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Państwie.
6. Bez względu na postanowienia ustępów 1, 4 i 5 niniejszego artykułu, zyski osiągane przez Rząd Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, są zwolnione z opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie.
7. Zyski osiągane z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w poprzednich ustępach podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem następujących okoliczności, kiedy dochód taki może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania działalności; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce; lub
- b) jeżeli osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy wynoszące lub przekraczające łącznie 183 dni w każdym 12-miesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim jest osiągany z działalności wykonywanej w tym drugim Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub dydaktyczną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i biegłych rewidentów.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21 niniejszej Konwencji, pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:
 - a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i
 - b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; i
 - c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.
3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 niniejszej Konwencji, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w tym charakterze w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, określonej w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, będzie zwolniony z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym drugim Umawiającym się Państwie jest w całości lub w części finansowany ze środków publicznych pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, lub odbywa się w ramach umowy lub porozumienia o wymianie kulturalnej między Rządami Umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 18

EMERYTURY I RENTY

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 niniejszej Konwencji, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustęp 1 niniejszego artykułu, wypłacone emerytury i renty oraz inne płatności otrzymane w ramach publicznego systemu, będącego częścią systemu ubezpieczeń społecznych Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie.

ARTYKUŁ 19

FUNKCJE PUBLICZNE

- 1.a) Pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura lub renta, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Jednakże, takie pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym drugim Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
- 2.a) Wszelkie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną albo władzę lokalną lub rządową, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej lub organów władz, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Jednakże takie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna ma w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego drugiego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, wynagrodzeń, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia, praktykanta lub stażystę, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. Świadczenia otrzymywane przez studenta, ucznia, praktykanta lub stażystę w związku z działalnością wykonywaną w Umawiającym się Państwie, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowania w tym pierwszym wymienionym Państwie, pod warunkiem, iż działalność ta ma związek z jego edukacją lub praktyką i jest konieczna dla jego utrzymania.

ARTYKUŁ 21

NAUCZYCIELE I PRACOWNICY NAUKOWI

Wynagrodzenia, które nauczyciel lub pracownik naukowy, który ma lub miał miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w okresie poprzedzającym pobyt lub zaproszenie do drugiego Umawiającego się Państwa w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub jakiegokolwiek publicznej placówce oświatowej, otrzymuje w związku z takimi czynnościami, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwóch lat.

ARTYKUŁ 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągane, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 niniejszej Konwencji, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 23

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

Podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, pierwsze wymienione Umawiające się Państwo zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w drugim Umawiającym się Państwie. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada w zależności od konkretnej sytuacji na dochód, który może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie.
2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony z opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, wówczas to Umawiające się Państwo może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.
3. W przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej, metoda unikania podwójnego opodatkowania nie narusza przepisów dotyczących zasad pobierania podatku Zakat w odniesieniu do obywateli saudyjskich.

ARTYKUŁ 24

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.
2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.
3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Konwencją.
4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą w celu osiągnięcia porozumienia zgodnie z niniejszymi ustępami.

ARTYKUŁ 25

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków objętych niniejszą Konwencją w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 niniejszej Konwencji. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych niniejszą Konwencją. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

3. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

4. Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

ARTYKUŁ 26

CZŁONKOWIE MISJI DYPLOMATYCZNYCH

I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 27

PRZEPISY RÓŻNE

Żadna z korzyści przewidzianych niniejszą Konwencją nie zostanie przyznana, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie udziałów (akcji), wierzytelności lub innych praw, z tytułu których powstaje dochód, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszej Konwencji w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

ARTYKUŁ 28

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa wymieniają drogą dyplomatyczną noty, informując się wzajemnie, iż zostały spełnione wszystkie procedury wymagane w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Konwencji. Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym późniejsza z not zostanie doręczona.
2. Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot dochodu wypłaconego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następującym po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie, oraz
 - b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do podatków należnych za lata podatkowe, rozpoczynające się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następujące po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 29

WYPOWIEDZENIE

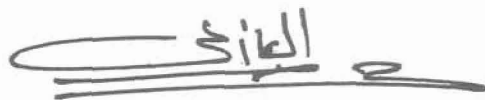
1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy przez czas nieokreślony, jednakże każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze dyplomatycznej nie później niż w dniu 30 czerwca danego roku rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie.
2. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie obowiązywać:
 - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu wypłaconego po zakończeniu roku kalendarzowego w którym taka nota została przekazana; oraz
 - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do podatków należnych za rok podatkowy rozpoczynający się po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Rijadzie..... dnia 22.. lutego..... 2011. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający będzie tekst angielski.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Królestwa Arabii Saudyjskiej

PROTOKÓŁ

W momencie podpisywania Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część niniejszej Konwencji:

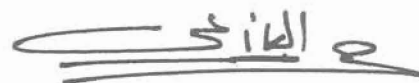
1. Odnośnie do artykułu 3 Konwencji rozumie się, iż określenie „osoba” zawiera również Państwo, jego jednostki terytorialne lub organy władz lokalnych.
2. Odnośnie do artykułu 4 Konwencji rozumie się, iż określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę” zawiera również osoby prawne utworzone zgodnie z prawem Umawiającego się Państwa, które co do zasady zwolnione są z opodatkowania w tym Państwie i zostały utworzone lub są utrzymywane w tym Państwie:
 - i) wyłącznie dla religijnych, charytatywnych, oświatowych, naukowych lub podobnych celów; lub
 - ii) w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub innych podobnych świadczeń pracownikom najemnym.
3. Odnośnie do artykułu 7 Konwencji rozumie się, iż:
 - a) zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksportu towarów do drugiego Umawiającego się Państwa, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie. W przypadku, gdy umowa eksportowa obejmuje inne czynności podejmowane w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład, zyski osiągnięte z takiej działalności mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie;
 - b) każde z Umawiających się Państw stosuje prawo wewnętrzne w odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej.
4. Odnośnie do artykułu 25 Konwencji rozumie się, iż informacja otrzymana zgodnie z postanowieniami tego artykułu przez Umawiające się Państwo będzie wykorzystywana wyłącznie dla celów podatkowych.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Rijadzie..... dnia 22...lutego..... 2011 roku,
w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym
wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy
interpretacji rozstrzygający będzie tekst angielski.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Królestwa Arabii Saudyjskiej